

ת"ע

בבית המשפט תשלוטבחיותה

בעניין: חן סרג' ,ת.ג. 039463179
 עשי ביב' עותם'ד יצחק מירון
 משדרות ארלוזורוב 18, עפולה 18280
 טל: 04-6527404 פקס: 04-6528393
 דואר-אלקטטרוני: mirone.law@gmail.com

התובע

- נגזר -

绍普羅斯有限公司, 520022732, 以色列
 地址: 30 莱蒙街, 第一阶段, 那曲

הנתבעת

מזהות התובעת: יציגת, כספית
 סכום התובעת: 64.50 ש"ח לתובע (מועדך ב- 2,400,000 ש"ח, לכל חברי הקבוצה)

כתב תביעה.1. מבוא

א. עניינו של כתוב התביעה, שאישרו כתובענה יציגת מבוקש, בהטעה חמורה של הנתבעת את התובע ואת שאר חברי הקבוצה, אשר רכשו וממשיכים לרכוש מוצרי מזון, המשוקים עשי הנתבעת כ"ללא מהח" או "לא סופר", תיאורים מטעים, העומדים בניגוד לחוק ולתקן המחייב, שמטרתו להציג מוצרים אלה כבעלי יתרונות בריאותיים, בהשוואה למוצרים מקבילים ולהגדיל את מכירותיהם.

ב. כתובאה מכך, מושעים הרכנים לרכוש ולצורך את המוצרים, במקרים מסוימים שאינם מתאימים להיות ללא מלח או ללא סוכר ובריאותיים יותר, או מוצרים אחרים מופחתים מלח או סוכר, יותר ממוצריהם המשוקים עשי הנתבעת ובנוסף לנזקים הכספיים הניל, נגרמת לצרכנים פגעה באוטונומיה, וביכולתם לקבל החלטות צרכניות מושכלות על פי העדפותיהם האישיות וכן עוגמת הנפש רבת, משמשתבר בהם כי בריכשתם את המוצרים, הוטעו עשי הנתבעת, ולא תרמו לבריאותם ו/או לא תרמו להם יותר ממוצרים דומים.

ג. מטרתה של התובענה, להביא להפסקת הטעית הזכרים ולפוצותם על הנזקים, הממוניים והלא ממוניים, שנגרמו בעיטה.

2. תצדדים

א. התובע, כרכן מן השורה, המבצע את קניותו בין היתר, מהתבעת, באמצעות אתר האינטרנט שלו.

ב. הנגבעת הינה חברה רשומה לפי חוק מדינת ישראל, המפעילה את רשות המרכולים הגדולה בישראל, באמצעות סניפים הפוזרים ברחבי הארץ.

3. הטייעון המשפטי

א. חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הצרכן), קובל בסעיף 2, שכותרתו: "אישור הטעיה", כי:

(ב) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחלה, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד התחקשות בעסקה – העולו להטעות לצרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מליליות תמוהו יראו עניינים אלה כמתוותים בעסקה:

- (1) הטיב, המחות, מכמות ותשוג של נכס או שירות; ...
- (4) השימוש שnitן לעשרות נכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם ו hasilבוגים הכרוכים בהם;

(11) התאמתו של נכס או השירות לתקן, למפרט או לדוגמ; ...
(14) חווות דעת מקצועית או תוכאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מחותם, תוכאות השימוש בהם, וhasilבוגים הכרוכים בהם; ...

ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישמש בנכס כאמור למטען שירות.

ב. סעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו "אישור ניצול מצוקת הצרכן", קובל כי:

(ב) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחלה, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, ברווח, או הפעלת השפה בלוני הונגת עליו, הכל כדי לקשר עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העוללה על התמורה המקובלת.

ג. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו "חוות גילוי לצרכן", קובל בין היתר, כי:

.4. (א) עסק חייב לגלות לצרכן –

- (1) כל פגם או איכות נחותה או תכונת אחרת הידועית לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;
- (2) כל תכונה בנכס מהחיבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש וגיל או טיפול רגיל;
- (3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדות הכלכללה של הכנסת; אלום תהא זו הגנת לעוסק אם הוכיח כי הפגם, האיכות או התכונה או הפרט המהותי בנכס היו ידועים לצרכן.

ד. סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו "אחריות להטעיה באריזה" קובע כי:

- 6. (א) הייתה הטעיה בעיצובה הנכס או באריזתו, על גבי הארץ או במצוורף לה, יראו גם את היצרון, היובאן, הארוּ והמעצב כמשמעותם את הוראות סעיף 2.
- (ב) בתובעה בשל עולה לפי סעיף זה תראה לייצרון, ליובאן, לארוּ ולמעצב הגנה אם הוכיח שלא הוא אחראי להטעיה אלא פלוני שנكب בשמו ובמענו.

ה. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו "אחריות להטעיה בפרסומת", קובע כי:

- (א) הייתה הטעיה בפרסומת, יראו כמשמעותם את הוראות סעיף 2 –
 - (1) את מי שמטעמו נשתהה הפרסומת ואת האדם שתbia את הדבר לפרסום וגורם בכך לפרסומו;
 - (2) אם הייתה הפרסומת מטעה על פניה או שהם ידעו שתbia מטעה – אף אם המפץ או מי שהחליט בפועל על הפרסום.
- (ב) יובאו בפרסומת עובדות בדבר התכונות של נכס או של שירות או בדבר מצאי בדיקה שנשתהה בהם, או בדבר התוצאות הכספיות מהשימוש בהם, היא הממונה רשאי לדרש ממי שמטעמו נשתהה הפרסומת או ממי שתbia את הדבר לפרסום וגורם בכך לפרסומו שייגר ראיות להוחכת אותן עובדות; לא ציג ראיות כאמור להנחת דעתו של הממונה, תהא בכך ראייה לכאורה שהפרסומת הייתה מטעה, אלום תהא זו הגנה למי שמטעמו נשתהה הפרסומת ולאדם שתbia את הדבר לפרסום וגורם בכך לפרסומו כי לא ידעו ולא היה עליהם לדעת שתפרסומת מטעה.
- (ג) (1) פרסומת העולות להביא אדם סביר להניח, כי כאמור בת אינו פרסום, יראו בכך פרסום מטעה אף אם תבנה איננו מטעה;....

ו. סעיף 14 ג. לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו "עסקת מכון מרוחק", קובע בין היתר, כי:

- (א) בשיווק מרוחק חייב העוסק לגנות לצרכן פרטים אלה לפחות:
 - (1) השם, מספר הזיהות והכתובת של העוסק בארץ ובחוץ לארץ;
 - (2) התכונות העיקריות של הנכס או של השירות;... (ההדגשה הוספה).

ז. חוק הגנת על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015, קובע מספר חובה ואיסורים על מושוקי מוכרי מזון, כתובעת, ובכלל זה איסור ייצור, ייבוא או מכירה של מזון בגין לחיקוק (סעיף 4 לחוק), החובה לסמן מרך מזון, בהתאם לתקנות צוים ותקנים רישומיים (סעיף 15 לחוק), ואיסור הטעה בטענה למזהותו או לאיכותו של מזון (סעיף 17 לחוק) ובכלל זה "סימון מזון בגין להוראות סעיפים 15 ו-16, או תיאור מזון באמצעות תווית, מסמך, פרסום או הצגה אחרת של מידע באופן שאינו תואם את המזון או את תכונתו" (סעיף 17 (2) לחוק).

ח. **תקן ישראלי תי"י 1145** (להלן – תקן), העוסק בדרישות לסימון מזון ארוז מראש, המיעוד למכירה קמעונית, קובע בסעיף 3.4 בין היתר, כי :

- .א. סימון מוצר חמוץ בכינויים ממוחזרים חלן והוא בהתאם לפופולט בעי"ה ומפרט ב –
 - "נטול..." או "לא..." נחלמת חומילים חרלווניות בגין חומילים, כוֹלְטָרָוֶל, נוֹרָן, שַׁמְּן;
 - "קל..." או "מוחחת..." נחלמת חומילים חרלווניות בגין חומילים, קלוריות, כוֹלְטָרָוֶל, נוֹרָן,
 - "קלוי או קלחה";
 - "דיאטטי או דיאטטי או דיאטין".

ט. בהתאם לטבלה ב. 1 לתקן, משמעות סימון מוצר מזון כ"לא מליח" – חינה כי המוצר מטבחו אינו מכיל את הרביב ובמקרה זה, הערך המקסימלי המותר של נתרן, חינו 5 מ"ג ל-100.

צלום חזף הRELONUTI בתקן, מצורף בנספח ב', לתובענות.

י. בדונו במקרה אחר של הטעייה צרכניים, פסק בית המשפט המוחזי בתל אביב (כב' השופט בגיןין)¹¹, כי :

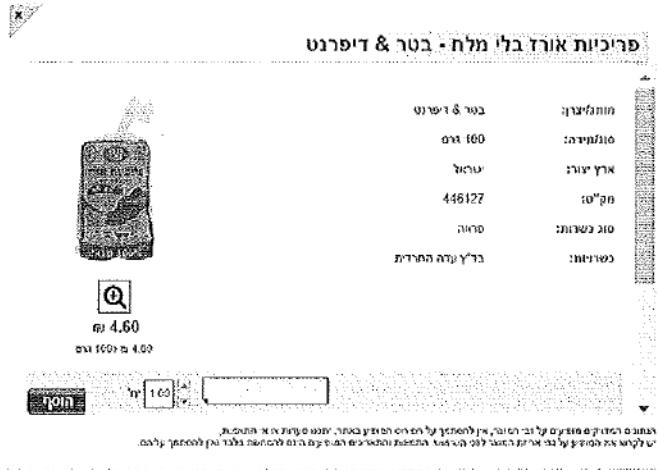
...על פי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן כי בהטעייה על דרך של מחדל, ובעניננו מזכיר, לכואה, במידה גילוי נאות לצרכן בוגוע להדרו של תו-תקן למזגן המשווק, דבר שהוא מחותמי מבחינות הצרכן. לעניין זה אין צורך לדעת מה ידוע כל צרכן, שהרי הטענה היא שתהוא לא יכול היה לדעת על העדר תקן למוגנים נשוא הבקשה, תואיל ותדריך נמנעה מהחוויות לצרכנים על כך שהמומוגנים אינם נשאים תו-תקן. תחזקה תיא כי הצרכן נוטן אמון בעסק, וכן לא ניתן לחתיל על הצרכן את חיטול לברר האם המוצר שרכש עוגה על דרישות החוק או תקן (ראת: דנ"א 5712/05 הניל בענין ברזני, פסקה 2 לפסק דין של כב' השופטת ד. דורנן). כך גם יתכן כי צריך לצאת מתוק הינה, באשר הוכח לכואורה שעוסק הציג מצע מטענה, שהצרכן נחשף למצג ופועל על פיו (דברי כב')

¹¹ בsha (ת"א) 1895/05 אמר שטי שאול נ' תדייראן מוכרי צריכת בע"מ (פורטט בנבו)

השופטת ט. שטרסברג-כהן בדנ"א 5712/01 חנ"ל בעניין ברזוני, פסקה 15, ודברי כב' השופט א. מצא באותו עניין בפסקה 14 לפסק דין). כל אלו מספקים לשלב של אישור התובענה הייזוגית, שבת נבדקת עילית התביעה במישור הלאורי בלבד, כאשר ברור לחוטין שלא ניתן יהיה לפסק פיצוי בהעדר הווחתה לנזק הנובע מן התביעיה המיחוסת לתזיראן (ראה סעיף 37 לעיל).

4. העובדות

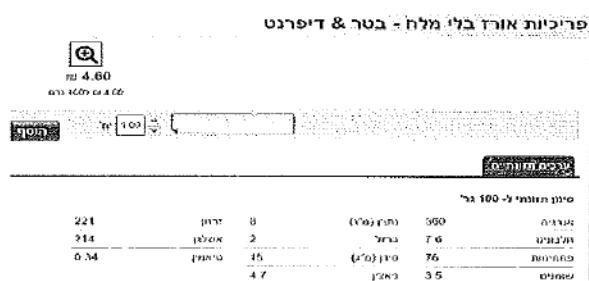
- א. התובע עורך את קניית מוצר חמוץ שלו, תוך מון עדיפות למוצרים התורמים לריאוות, וביניהם מוצרים מופחתי טוכר, נתרן (מלח) וכי, גם אם מחירם של אלה, גבוה ממוצרים מקבילים, אינם בעלי יתרונות רפואיים אלה.
- ב. במסגרת שיטות באתר הנتابעת לצורך עירication קניות, נחשף ל"פריכות אוזן", מוצר נשוא התבענה דנא, המתווך כ"בליל מלח", כפי שגס עולה ובמודש, מצילום אריזתו, המופיע בפרסום המציג.

- ג. התובע רכש את המוצר וזאת על רקע הצגתו ופרסומו, כמו "בליל מלח" ולפיכך, כבעל יתרון רפואי.
- ד. ואולם עת הגיע המוצר לביתו, גילתה התובע לאכובתו הרבתה, כי התביעה כי המוצר הינו "ללא מלח", המופיעה באටיות של קידוש לבנה ובחבלטה בפרסומי התביעה, הינה מטעעה וכי כאמור בערכיטים התזונתיים באתר הנتابעת, המוצר מכיל גם מכיל מלח (נתרן) ובכמות של 8 מיג ל-100 גרם מוצר, בעוד שכאמור, על פי התקן, מוצר המסומן כ"לא מלח", יכול כאמור להכיל, לפחות היותר, 5 מיג נתרן ל-100 גרם מוצר.

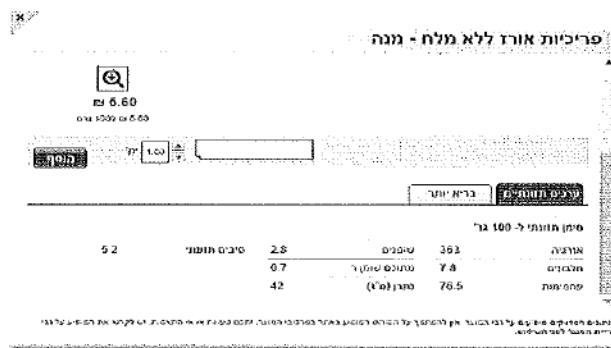
צילום המוצר שנרכש, מצורף בנפח ג'ג', לתובענה.

צילום פרטום המוצר באתר הנتابעת, כולל הערכיות התזונתיים, מצ"ב.

ה. נקל לשער את אכזבתנו, עלשו וועגמת הנפש הרובה של התובע, עת התגללה לו בזיעבד, כי הוטעה על ידי הנتابעת וכי המוצר אותו רכש בסבור כי הינו אכן "ללא מליח" בהגדתו בתיקן, איינו כזה וכי הוא מכיל למעשה מלח **בכמות גדולה ב-** 40% !!, מהכמות המותרת, המאפשרת את סימונו ושיווקו, כ"בל מליח", מעבר לסטטיה המותרת.

.ג. בדיקה נוספת שנערכה העלתה כי אין מדובר במקרה בודד וכי במוצר דזמה אחר, "פריטות אודן" המסומן כ- "ללא מליח", מכיל אף הוא מלח ובשערים גבוהים בהרבה מהモתר (42 מ"ג, זה ייינו יותר מ- 800% מהקובוע בתיקן!).

.ד. ואולם בכך לא סגי. מבדיקה שנערכה באתר הנتابעת עולה כי מדובר בתופעה של ממש, החזרת על עצמה במספר מוצרים מסוימים "ללא מליח", אך כאשר המוצר מגיע לבית הלקוח, מסתבר כי על האריota עצמה מצוין "ללא תוספת מליח" והוא מכיל כמותות מליח, העולות על המותר על פי התקן למוצר המסומן "ללא מליח".

ראיה לדוגמה :

כיגלה שמיניות ללא מלחת - ביגל ביגל

₪ 13.90
ITEM 100112 5.45

מזהב/שוקולד	ביגל ביגל
רומ	רומ
שושן	אפרicot
4192311	סודן
דיז'וקה אפרהה	סנטו

המכיל 215 מילג מלחת.

כיגלה ארגנטינה ללא מלחת - השדה

₪ 12.50
ITEM 100112 6.20

מזהב/שוקולד	השדה
סגולתודה	סגולתודה
ברונזה	ברונזה
7290013521005	תק"ט
סגולתודה	בד"ץ שדה הדרות

המכיל 225 מילג מלחת.

גלוון חמוצה ללא מלחת שופר - שופרול

₪ 8.80
ITEM 100112 3.30

מזהב/שוקולד	שופרול
סגולתודה	סגולתודה
ברונזה	ברונזה
7290013225249	תק"ט
סגולתודה	בד"ץ (בלוי) ריבונת קוקוס

המכיל 10 מילג מלחת.

מוקה לאפיה ללא מלחת - מוקה

₪ 6.50
ITEM 100112 3.30

מזהב/שוקולד	מוקה
סגולתודה	סגולתודה
ברונזה	ברונזה
160414	תק"ט
סגולתודה	בד"ץ (בלוי) ריבונת קוקוס

המכיל 11 מילג מלחת.

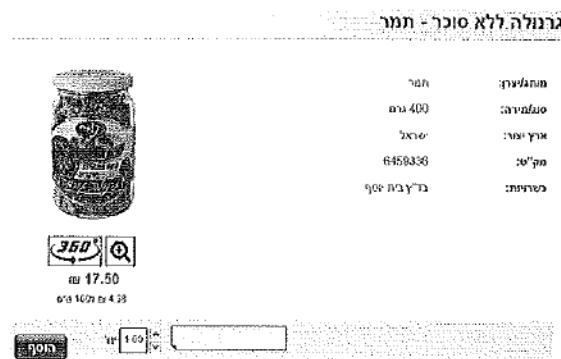
ח. במקביל למומצרים המסומנים כ"ילא מלך", על אף שאינם מתאימים לסימון זה על פי התקן, עובדה חמוצה חטיעיה צרכנית ברורה, מסתבר כי לא רק במלח אלא גם בסוכר, הניבעת מטענה את ציבור לקוחותה ועל אף שבאותר מסווגים מומצרים שונים כ"ילא סוכר", כשמייננו המוכר לבית החקות, והוא מגלה כי הוטעה, בשל אריזת המוצר, מצוין "ילא תוספת סוכר" והוא מכיל גם מכיל, סוכר.

ראה לדוגמה, "מחית תפוח עץ ללא סוכר", אשר נרכשת אף היא ע"י התובע ומשתגעה לבתו, הסתבר לו כי על אריזתה מצוין "ילא תוספת סוכר", בעוד שהיא מכילה 9 גרם סוכר (ל- 100 ג') :

צילום המוצר, כולל הערכים התזונתיים, מצורף להלן :

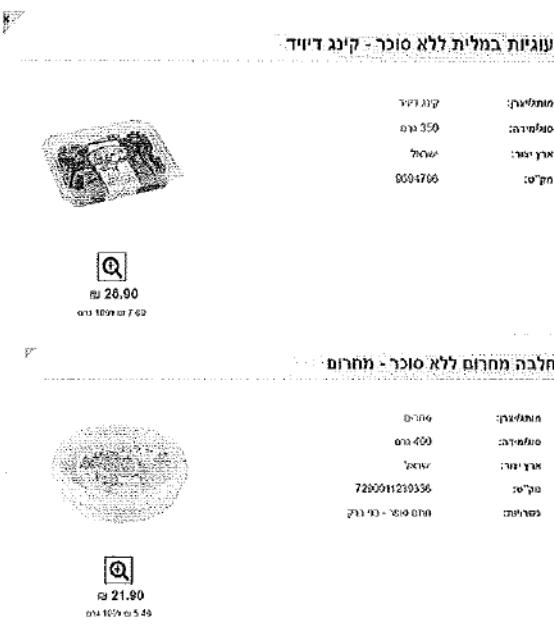

מוצר נוסף שנרכש על ידי התובע באותו נסיבות, הוא גרנולת שהוצאה באתר כ"ילא סוכר", אך משגשג לעת החטוע, הסתבר כי מדובר במוצר המכיל סוכר ועל אריזתו מצוין "ילא תוספת סוכר". צילום המוצר מצ"ב :

וכן ראה מוצריים נוספים לדוגמה, בהם נוהגת הנتابעת באוותה פרקטיקה משעה: מפרסמת אתם כילא סוכר, בעוד שימושה באשר המוצר מגיע לבית הלקוח, עלות מריבותם, כי מדובר במוצרים "ללא גוסטט סוכר", שמרכיביהם (בין היתר, פירות יבשים), מכילים סוכר.

5. הקבוצה וסכום התביעה

א. לצורך תביעה זו, נכללים ב"קבוצה":

כל רוכשי מוצר המזון המשווקים ע"י הנتابעת, תחת התיאורים "ללא מליח" או "ללא סוכר", אשר רכשו את המוצרים בהתאם על הנסיבות המטעות המופיעות בפרסומי הנتابעת.

ב. נזקן המונוי של התובע, שהפיצוי בגיןו נתבע במסגרת התובענה, עומד על סך של 14.50 ש"נ, המהווה את מחיר שני המוצרים, אותן לא היה רוכש ליה יודע את העובדות לאשרן ובכלל זה, חשבודה שהנתבעה מפרה את החוק ותתקן, בסמנה את המוצר כ"לא מליח" או "לא סוכר", על אף שאינו עומד בדרישות הקבועות בחוק ובתקן לסייעון / כיוני זה.

כמו כן, נתבע פיצוי בסך של 50 ש"ח, בגין פגעה באוטונומיה של התובע, ביכולתו לקבל החלטות צרכניות מושכלות על פי העדפותיו האישיות וכן עוגמת הנפש הרובה, כתוצאה מהטעיותו ע"י הנتابעת.

ג. התובע מעיריך את מספר חברי הקבוצה ב- 40,000 חברים, אשר רכשו את לפחות אחד המוצרים נשוא התובענה (במחיר ממוצע של 10 ש"ח), בהתבסס על המציגים המטעים

מצד הנכונות, כמפורט לעיל ולפיכך סכום התביעת המשוער, עומד על סך של 2,400,000 ש"ח (40,000 ש"ח כולל הפגיעה באוטונומיה).

ד. מאחר ואין בידי התובע מידע באשר להיקף המדויק של צרכני המוצריים, המשוק ע"י הנכונות, לצורך ערכית אומדן הפיצוי הנכונות, לכל חברה הקבוצה. מידע המופיע בידי הנכונות ונitin יראה לבورو על נקלה, לאחר אישור הנכונותה הייצוגית וניהול ההליכים לגופו של עניין - מבקש סעד של פסיקת פיצוי, בגין תנאים המומנוים והלא ממונוניים, לכל אחד מחברי הקבוצה, בהתאם לסעיף 20 לחוק תובענות¹², וזאת בהתחשב בנסיבות והשיקולים הבאים:

- (1) אופי חתpnuita.
- (2) כמות הצרכנים שהוציאו ורכשו את מוצרי הנכונות, נשוא תובעה זו.
- (3) אי נקיטת כל הצעדים המתבקשים למניעת החטיפה ע"י הנכונות.
- (4) הגשמת מטרת החקיקה ובראשה, החוק להגנת החרבן והתקן.
- (5) הצורך לפ███ פיצויי הולם ומרטייע, על מנת להפוך את החטיפה לבלי משפטם, כלכלית.

ה. סעיף 20 לחוק תובענות הייצוגיות, קובע כי:

(ב) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבסמה גוחלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשייא הוא בנסיבות החלטתו על מתן פיצויי בספי או סעד אחר לחברי הקבוצה להרומות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי העניין, ...

(ד) מעא בית המשפט כי פיצויי בספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, איןו מעשי בנסיבות העניין, בין משות שלא ניתן להזותם ולבער את התשלום בעלות סבירות ובין מסיבת אחרת, רשייא הוא להרומות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת העיבור, כפי שיימצא לנכון בסיבות העניין (ההדגשות חוספו).

ו. כן מוצע כי בית המשפט הנכבד יקבע לתובע גמול בסך המהווה 4% מהסטטום התביעתי כאמור בס"ק ג. לעיל, וכן שכר טרחת עורך דין בסך המהווה 15% מסכום התביעת.

ז. התובע עותר גם לسعد של צו עשה, המחייב את הנכונות ליקוט בכל הצעדים שיביאו להפעלה המוחלטת של הטעית צרכני המוצריים.

¹² ראהUA 8037/06שי ברזילי ני פרינזיר (ח'ז'יס 1987) בעימן (פורסם בנבו) פיסקה 103

6. עילות התביעה של התובע

הפרת חובה חוקית

- א. סעיף 63 לפקודת הנזיקין, קובע כי:
- (א) מפר חובה חוקית הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק -מעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירשו הוכחנו, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גורמת לאו דו נזק מסווג או מטענו של הנזק שלאיו נקבעו החקיק; אולם אין האדם الآخر זכאי בשל התפרה לתובעת המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירשו הוכחנו, תובען להוצאה תרופה זו.
- (ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו עשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירשו הוכחנו הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שמעם נמנעה אותו פלוני.
- ב. בעניינו, הפרה הנתבעת את חוראות חוק הגנתضرבן, חוק מגנה על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015, ותקן ישראלי תי"י 1145, בהציגו את המוצרים, בפרשומיה, כ"לא מלח" או "לא סוכר", הצגה המחוות בדרך בה בוצעה, הטיעיה ומעמידה לטובע עילת תביעה לפיצוי בגיןה, על פי סעיף 31 לחוק הגנתضرבן.
- ג. **חובת מכח דין עשיית עושר ולא במשפט**

סעיף 1 לחוק **עשיית עושר ולא במשפט**, התשל"ט-1979 (להלן – חוק עשיית עושר) עוסק בחובת ההשבה ולפיו:

- (ב) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת תנאת אחרת (להלן – הזכות) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזוכה), חייב להשיב למזוכה את הזכות, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שווייה".
- בעניינו, על הנתבעת להסביר לטובע, את מחיר המוצר שקיבלה שלא כדין, עקב הטעיה שפוגرتה לעיל.
- ד. **פקודת הנזיקין (נוסח חדש)**, מכירה גם במקרה של "אובדן נוחות", כפי שנקבע בסעיף 2 לפקודה:

"זק" – אובדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם-טוב, או חיסוך מהט, וכל אבדן או חיסוך ביוצאים באלה;

זההינו, גם אובדן נוחות הוא נזק, ולעניןנו טבל התובע, מפגעה באוטונומיה וביכולתו לקבל החלטות צרכניות מושכלות על פי העדפותיו האישיות. כן נגרמה לתובע עוגמת נפש רבתה, משהתגבר לו דבר הטיעיתו ע"י הנتابעת.

ראתה בענין זה גם ע"א 1338/97 תנווה נ'رابי, תק-על 2003(2) 1522, שם מיזונה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בגין חזרה חוק הגנת ה策ן, תשמ"א-1981. בית המשפט العليا פסק, בדעת רוב (כבי) השופטת מ. נאור, אליה ה策ר כבי המשנה לשיא ש. לוי), כי אכן נדרש קיומו של נזק בר-פיזי לשם גיבושה של עילית תביעה לפי חוק הגנת ה策ן, וכי אדם שלא נגרם לו נזק, אינו יכול להביע תובע מייצג. אולם, נזק בר-פיזי, איינו רק נזק ממשוני, אלא שהוא כולל גם "תחושים שליליות ותחושים של גועל", וכן "פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאינו גוף או סכנת ממשית לנזק גוף", אשר זכאי לקבוע מה יכנס לפיו ולגופו וממה ימנע. כך גם ציטט בית המשפט, פסיקה לפיה נזק בר-פיזי, כולל גם "פגיעה בנוחות גופנית, סבל ופחד, גם אם אין להם כל ביטוי פיזי, וגם אם אין הם מתלוים לפגיעה פיזית בלבד", וכן "nezק מoralי ועוגמת נפש" (פסקה 10 לפסק דיןה של כבי השופטת נאור).

וכו ראה פסק דיןו של בית המשפט העליון¹³, לפיו:

"מאחר שבכל שפגיעה באוטונומיה עסקנן, הרי שכגן דא: "פטורים המערערים מהוכיח את הקשר הסיבתי במובן של 'סיבתיות ההחלטה', קרי, האם הם היו מנעים מלהוכיח את המוצא אילו הטעיה". עייןנו: דברי חבירי, השופט י' עמיות, ב-ע"א 11/4333 סלומון נ' גורי [פורסם ב公报] (12.3.2014) (להלן: עניין סלומון), בפסקה 27. ... ועיינו גם: יובל פרוקצ'ית ואלון קלמנט, "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענות ייצוגיות בגין הטעיה לצרכנית", עיוני משפט לז'(1) 7 (התשע"ד-2014) (להלן: פרוקצ'ית וקלמנט), הגוריסטים כי מודרישה להוכיח הסמכות בתנאי הכרחי לקבלת פיזי איננה רצiosa בכל המקרים, משום שהיא עשוי להוביל, לעיתים, להרעת-חסר של המציג, ואף אפשרי לו להתעורר על חשבון צרכני באופן בלתי-צודק).

לענין הפגיעה באוטונומיה מסוג זה – די לדעתך, בקיומו של חשש (ראו והשוו: עניין תנובה 2, בפסקה 31 והasmכתאות שם; וכן: בש"א (מחוזי ת"א) 1895/05 אמר שוי שאל נ' תזראן מוצרי צרכית בע"מ [פורסם ב公报] (14.2.2008), בו אישרה תובענה כייצוגית נוכח העובדה שהמשיבה שם הצילה מזגינים לנושאי תוו תקן, למטרות שלא ניתן להם כזה. באותו עניין נקבע כי היעדר תקן – יש בו נזק לצרכן שאיננו מעוניין לרכוש מוצרי שאיננו עומד בתקן, וכי נזק זה מatabase, בין היתר, בעוגמת נפש ובחשש שהוא אכןו בטיחותי. בית המשפט המחווי הנכבד קבע שם כי די בכך

¹³ עא 8037/06 שי ברזילי נ' פריגיר (ח'ז' 1987) בע"מ, מיום 4.9.14 (פורסם ב公报)

כדי למלא אחר הדרישה להוכיח נזק לבוארה וקיומו של קשר סיבתי, אישי וקבוצתי, בין הטעיה לבין הנזק. עוד נקבע שם כי "בעניין זה לא ניתן לבוארה להסתמך על ממצאים בלבד", לאחר סידרת של בדיקות, או על היתר לטו-תקן הנוגע לדגש שונה" (התיק באותו עניין הסתיים בסופו של דבר בפשרה, שהتبססה על הסדר שהוצע על-ידי בית משפט זה – ראו: [יע"א 2362/08 תדיירן מוצרי צרייה בע"מ נ' אמריר שח' שאול \[פורסט בנו\] \(14.12.2011\)](#)

למען השר ספק אבחן בסיטוט תות-פרק זה כי אין להבין מדברי שליל כי אין מקום לאבחן ב"פגיעה באוטונומיה", נזק בר-פיזי, בכל מצב שבו הטעיה בדבר שלית כוח הבחירה של הצרכן מתייחסת לעצם הרכישה של מוצר, בעקבות אי-הגיולי, או הטעיה מצד העוסק, כאשר התוצאות הנובעות מאותה פגיעה נוגעות רק לכעס ולאובדן האמון בעוסק בעקבות התנהלותו העולות. דעתך היא כי הכרה בפגיעה כאמור היא, אמנם, אפשרית – אולם רק במקרים חריגים, למשל: כאשר בעקבות הטעיה נמנעה מהצרכן אפשרות לרכוש חילמי.

ב להשלה לקביעות הנ"ל, ומוביל לטעת מסמורות בדבר, אני מוצא לנכון להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרם של פרוקצ'יה וקלמנטי, המאמרים פן נושא של הנזק הממוני הנובע מקיים של "הטעיה חרינית" במקורה קרוב לוזה שבעיניינו (המתיקיות, לגישתם, אף ללא הסתמכות של הרכנים על מגג-תשוווא) שעשוים למצויק פיזי חלקי בגין המחיר. וכך הם כתובים:

"...מצאי-שווא בתחומי הרכני מיועדים להציג את העסקת באור חיובי יותר מנקודות- מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג טובע להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלוית בדרך כלל גם עלייה במרקמו.

עליית המחירagine "נזק" שנגרמת לצרכן באופן סיבתי עקב המציג. נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים נוספים: גם לצרכן שהחליטו לרכוש לא בעהה מגג-השווא, ועל-כן הוא לא הסתמך עליו, סבל בכלל זאת נזק אם שילט בעבו רוח מחיר העולה על זאת שחייב משלם אל מול המציג; ובאופן דומה, גם לצרכן שלא נחשף כלל למציג, וכן לא הסתמך על האמור בו, סבל נזק אם שילם בגיןו מחיר גבוהה יותר".
(שם, בעמ' 10).....

כשמדובר בתובענה הרכנית בגין פגיעה באוטונומיה של הצרכן בעקבות הטעיה, או הפרת חובת גילוי מצד העוסק – עילית התבעה נוצרת, כאמור לעיל, עם רבישתו של המוצר, שלא מדעת, בתקופה שלגבייה הייתה הטעיה, ועם עשיית השימוש במוצר, בגיןו לא מנומנתו, או להשemptה עולמו של הצרכן, בעקבות הטעיה. במקרים מסווג זה, זכאי לחיכל בגדורי הקבוצה, לגישתי, כל מי שעילית התבעה שלו נוצרה עד למועד הגשת הבקשה לאישור התובענה בייצוגית, כאמור, וזאת גם נזק יתגשים

במועד מאוחר יותר (לאחר חשיפת דבר הטעיה בעקבות אישור התובענה, למשל),
ואף אם בסופו של יומם יתכן והוא לא יהיה זכאי לקבל איזה מבין תסעים שנותבו
(בגון: פיצוי אישי – ראו והשוו: עניין תנווה).....

توزאת שכזו, שבת חוטא – יצא נשבר, ואילו הזרבניט-הנגעים נותרים וידיהם על
רשות – תורתה תחת תכליותיהם של חוק הגנת הרכנן וחוק תובענות ייצוגיות. מכאן,
נובע, איפוא, כי עסק שהפר את החובות המוטלות עליו, הטע אהת צרכני, או הסתיר
מהם מידע שהוא חייב לגלותו – לא יוכל להיבנות מהתנהלו חסרת תוכן הלב,
ולחייב "חסין" מפני תובענית ייצוגית נגדו מהטעם "שעד למועד אישור הבקשת לא
תיו די צרבניטים שתיו מודעים להפרת". (ההדגשות חוספנו).

ה. עילית תביעה מתוקף חוק חזוין

(1) סעיף 15 לחוק חזוין (חלק כללי), תש"ג 1973 (להלן: "חוק חזוין"), מקנה
لتובע את הזכות הרוקנית לפועל לביטול חוזה הרכישה, תוך עמידה על כל סעיף המגייע
לו:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאה הטעיה שהטעה
אחד שני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה,
''הטעיה'' – לרבות אי-גילוין של עובדות אשר לפי דין, לפי גותג
או לפי הנسبות היה על הצד השני לגלותן."

(2) סעיף 22 לחוק חזוין, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' בו, כדי לגרוע מזוכאות
התובע לכל תרופה אחרת.

(3) התובע יטען כי התנהגות הנتابעת, גורמה להטעיתו ולהטעיתת חברי הקבוצה. בדרך זו
נשלחה מהתובע האפשרות לדעת מהו טיבו של המוצר, ונמנע ממנו לעורך השוואה בין
aicoto לבין איקות מוצריים מקבילים אליו, כל זאת בכוונה תחיליה ובניגוד להוראות
החוק והתקן.

.7. כלל

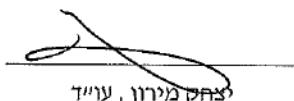
א. כל טענות התובע כמפורט בכתב תביעה זה, משלימות זו את זו, אם אין חלופיות זו
לו, הכל לפי הקשר הדברים והדבוקת ההגינוי.

ב. לבית משפט הנכבד, הסמכות המקומית והעניןית לדון בתביעה, לאור מקום ניהול
עסקיו הנتابעת בתחום שיפוט בית המשפט, הטע אהת הכספי המבוקש וגובהו ולאור
הבקשה לתביעה ייצוגית.

הסעדים .8

לאור כל האמור, מותבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולהורות כדלקמן:

- א. להכיר בתובענה זו, כתביעה ייצוגית.
- ב. לחייב את הנתבעת להשיב לתובע ולכל אחד מחברי הקבוצה, את טכום רכישת המוצרים, וכן לפצותו בסך של 50 ש"נ בגין הפגיעה באוטונומיה, עוגמת הנפש, הкус, חותסכל ואי-הנוחות.
- ג. להורות על מתן צו עשה כנגד הנתבעת, המורה לה לתקן את המציגו באתר האינטרנט שלו, באשר לטיבם של המוצרים וסימונם חלה חוקי.
- ד. לפסק גמול מיוחד לתובע ושכר טירחת לעורכי דין, על פי שкол דעתו ובהתאם לקריטריון הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובעות ייצוגיות.

ב"כ התובע
אví מזרחי, עו"ד